

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Kateřinou Pelišovou v právní věci

žalobce: M. R. [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Krumlem
sídlem Panská 892/1, 110 00 Praha 1

proti
žalované: Česká republika-Ministerstvo spravedlnosti ČR, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

za účasti vedlejšího
účastníka na straně
žalované: JUDr. Alena Procházková, notářka v Praze
sídlem Štefánikova 265/26, 150 00 Praha 5

o zaplacení 10 196 415 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 6 879 411 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 6 879 411 Kč od 8. 12. 2010 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba, kterou se žalobce domáhal, aby byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 3 317 004 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 10 196 415 Kč od 10. 11. 2010 do 7. 12. 2010 a spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 3 317 004 Kč od 8. 12. 2010 do zaplacení, se zamítá.

- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 1 158 732 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Lukáše Krumla, advokáta.
- IV. Žalované se po právní moci tohoto rozsudku vrací část složené zálohy na provedení znaleckého posudku ve výši 7 340 Kč.
- V. Žalobci se po právní moci tohoto rozsudku vrací složená záloha na provedení znaleckého posudku ve výši 4 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Původní žalobkyně Zlonín Development s. r. o. (dále jen „původní žalobkyně“) se žalobou došlou soudu dne 28. 1. 2011 domáhala zaplacení náhrady škody ve výši 229 415 Kč (daň z převodu nemovitostí, kterou vyměřil FÚ), ve výši 2 967 000 Kč (cena pozemku parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted], k.ú. [redacted]) a ve výši 7 000 000 Kč (cena pozemku parc. č. [redacted], k.ú. [redacted]) s příslušenstvím, která jí měla vzniknout nesprávným úředním postupem Městského soudu v Praze v řízení sp. zn. [redacted] o zápisu změn údajů v obchodním rejstříku původní žalobkyně tenkrát ještě s obchodní firmou [redacted] na základě dne 9. 4. 2001 podepsané smlouvy o převodu obchodního podílu jediného společníka obchodní společnosti [redacted] K [redacted] Ř [redacted] ve výši 100 % na osobu jménem T [redacted] V [redacted]. Za K [redacted] Ř [redacted] byla smlouva podepsána J [redacted] M [redacted] který vystupoval jako jeho zmocněnec, J [redacted] M [redacted] předložil ověřenou kopii plné moci údajně podepsané K [redacted] Ř [redacted] dne 2. 4. 2001. Podpis na plné moci, ačkoliv byl ověřený v notářské kanceláři vedlejší účastnice, byl padělaný. K [redacted] Ř [redacted] se náhodně počátkem května 2001 dozvěděl o tom, že byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2001 ve vložce [redacted] proveden zápis změn do obchodního rejstříku. Zápis byl proveden, aniž by Městský soud v Praze doručil usnesení o prováděných změnách K [redacted] Ř [redacted] který byl účastníkem řízení, a rozhodnutí se tak nemohlo stát pravomocným. Chybný postup byl Městským soudem v Praze opakován dne 6. 9. 2004, kdy byly opět nezákonné změny promítnuty do obchodního rejstříku. T [redacted] V [redacted] si v obou případech vyzvedl výpis z obchodního rejstříku s nesprávnými údaji, které se po odstranění chyby nevyskytují ani na úplném výpisu z obchodního rejstříku společnosti Zlonín Development s. r. o. Městský soud v Praze následně dne 14. 5. 2003 rozhodl, že smlouva o převodu obchodního podílu ve výši 100 000 Kč společnosti [redacted] e neplatná (dne 14. 5. 2003, sp. zn. [redacted]). Tento rozsudek byl po vrácení Nejvyšším soudem ČR Vrchním soudem v Praze potvrzen (rozhodnutí ze dne 5. 2. 2007, sp. zn. 14 Cmo 355/2006). K [redacted] Ř [redacted] následně podal trestní oznámení, kdy bylo Obvodním soudem pro Prahu 3 mimo jiné rozhodnuto, že podpis K [redacted] Ř [redacted] na plné moci je padělaný. Za pomoci výpisu z obchodního rejstříku s nesprávnými a na základě podvodu uvedenými údaji byla dne 11. 5. 2001 T [redacted] V [redacted], který vystupoval jako jednatel [redacted] uzavřena kupní smlouva, na jejímž základě bylo převedeno vlastnické právo k pozemkům parc. č. [redacted] parc. č. [redacted] vše v k. ú. [redacted]. Dne 24. 5. 2001 byla T [redacted] V [redacted] uzavřena kupní smlouva, na jejímž základě bylo převedeno vlastnické právo k pozemku parc. č. [redacted] k. ú. [redacted]. Kupujícím byl v obou případech M [redacted] Š [redacted]. Katastrální úřad převod vlastnického práva vyznačil. Původní žalobkyně podala u Okresního soudu Praha – východ žaloby o určení vlastnického práva k výše uvedeným nemovitostem pod č. j. [redacted] a [redacted], kterým soud I. stupně vyhověl. Rozhodnutími Krajského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2007 a 5. 8. 2009 byla rozhodnutí Okresního soudu pro Prahu – východ změněna tak, že žaloby na určení, že žalobkyně je vlastníkem nemovitosti, byly zamítnuty. Finanční úřad v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi následně vyměřil původní žalobkyni daň z převodu nemovitostí ve výši 229 415 Kč, kterou původní žalobkyně zaplatila. Dále byly zpracovány znalecké posudky na ocenění

obvyklé ceny pozemků, kterými byla určena obvyklá cena pozemku parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] na částku 2 967 000 Kč a pozemku parc. č. [redacted] na částku 7 000 000 Kč. Za způsobenou škodu dle původní žalobkyně odpovídá jednoznačně stát, neboť při výkonu státní moci, který spočíval v nesprávném postupu Městského soudu v Praze ve spojení s nesprávným postupem notáře, došlo k vydání rozhodnutí a následnému vytvoření listiny – výpisu z obchodního rejstříku. Tato listina obsahovala nepravdivé údaje a následně byla využita pro neoprávněné majetkové převody ke škodě obchodní společnosti Zlonín Development s. r. o. Původní žalobkyně je přesvědčena, že jí škoda vznikla až v letech 2007 a 2009 a nárok tak promlčen není, neboť nárok uplatnila dne 7. 6. 2010. Škoda jí vznikla až doručením rozsudků odvolacího soudu ve věcech vedených Okresním soudem Praha – východ a Krajským soudem v Praze o určení vlastnického práva, tj. dne 29. 1. 2008 (rozsudek č. j. [redacted] ze dne 11. 12. 2007) a dne 13. 10. 2009 (rozsudek č. j. [redacted] ze dne 5. 8. 2009). Původní žalobkyně měla za to, že do okamžiku právní moci těchto rozhodnutí jí škoda nevznikla, neboť o vlastnické právo k pozemkům byla s konečnou platností připravena až změnami původních rozsudků. Daň z převodu nemovitostí ve výši 229 415 Kč pak byla zaplácena po vydání platebního výměru č. j. [redacted] ze dne 27. 5. 2008. Teprve od těchto okamžiků bylo postaveno najisto nejen to, že vznikla škoda a kdo za ni odpovídá, ale též, jaká je její skutečná soudně vymahatelná výše. Podle původní žalobkyně je obchodní rejstřík povinen zkoumat platnost smlouvy. Z tohoto pohledu tedy porušil zákon, neboť neplatnost smlouvy neposoudil správně. Původní žalobkyně svůj nárok u žalované uplatnila dne 7. 6. 2010, zamítavá reakce žalované byla doručena dne 9. 11. 2010. Dne 16. 9. 2015 žalobce (M. [redacted] R. [redacted]) uvedl, že v trestním řízení vedeným Obvodním soudem pro Prahu 3 sp. zn. [redacted] proti panu V. [redacted] a M. [redacted] pro podezření ze spáchání tr. činu poškozování cizích práv dle § 209 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, rozhodující soud uzavřel, že poškozené společnosti [redacted] škoda nevznikla, neboť její tržní hodnota byla nulová. Obžaloba byla podána dne 30. 4. 2004, rozsudek soudu I. stupně byl vynesena dne 21. 11. 2005 a pravomocné rozhodnutí bylo až v roce 2007, aniž by se soud zabýval náhradou škody. Navíc poškozeným byl přímo pan K. [redacted] R. [redacted] nikoliv společnost, proto náhrada škody nemohla být uplatněna. Dále uvedl, že než došlo k vynesení rozsudku v této trestní věci, K. [redacted] R. [redacted] podal proti T. [redacted] V. [redacted] žalobu na určení neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu, které bylo Městským soudem v Praze dne 14. 5. 2003 (sp. zn. [redacted]) vyhověno. To bylo následně potvrzeno Vrchním soudem v Praze. Důvodem pro vyhovění však byl důvod, že smlouva byla neplatná z důvodu absentující dohody o ceně, nikoliv z důvodu, že T. [redacted] V. [redacted] použil vědomě padělaný podpis. Žalobce uvedl, že se domnívá, že nárok na náhradu škody proti T. [redacted] V. [redacted] nikdy dán nebyl, neboť jediný, kdo se obohatil, byl M. Š. [redacted] Žalobce je přesvědčen, že jediná osoba, která kdy pochybila, byl Městský soud v Praze. Dále se domnívá, že tvrzení žalované o promlčení nároku a o postavení státu až jakožto posledního dlužníka je v rozporu s dobrými mravy. Žalobce by byl nucen žalovat osobu neznámého pobytu, opakovaně soudně trestně stíhanou, zcela nemajetnou a to pro nárok, který je jednoznačně promlčen v situaci, kdy je zcela zřejmé, že pokud by oddělení obchodního rejstříku Městského soudu v Praze skutečně zkoumalo obsah předložených listin, nikdy by nezákonný zápis do obchodního rejstříku nebyl proveden.

2. Žalovaná v podání ze dne 3. 3. 2011 uvedla, že nárok je promlčený, kdy k nesprávnému úřednímu postupu mělo dojít v roce 2001, resp. 2004 a nárok u ní byl uplatněn dne 7. 6. 2010. K tvrzení, že obchodní rejstřík měl zkoumat platnost smlouvy, pak žalovaná uvedla, že v době rozhodování nebyly rejstříkovému soudu známy okolnosti o padělení podpisu, toto zjištění se objevilo až v trestním řízení. Žalovaná má žalobu rovněž za předčasnou s poukazem na to, že všechna řízení ohledně určení vlastnictví nebyla v době podání žaloby pravomocně skončena. Žalovaná dále upozornila, že by měla

vystupovat až jako tzv. poslední dlužník, přičemž svých nároků se původní žalobkyně měla domáhat proti skutečným škůdcům, tedy pachatelům trestné činnosti. Na jednání dne 18. 3. 2013 uvedla, že výše škody by měla být určena znaleckým posudkem zadaným soudem. Uvedla, že nebýt nezákonného jednání pana M. a V. ke škodě by nedošlo a proto by se žalobce měl domáhat náhrady škody po prvotních škůdcích. Dále v rámci svého závěrečného návrhu uvedla, že jednak nebylo prokázáno, že by se původní ani současný žalobce nemohl po panu V. domáhat náhrady škody, a jednak je třeba zkoumat, do jaké míry odpovídá za škodu stát, neboť došlo k více nesprávným úředním postupům. Jednak rejstříkového soudu, tak i nesprávnému úřednímu postupu notářky, která ověřila falešný podpis, za což stát dle konstantní judikatury neodpovídá.

3. Vedlejší účastnice dne 23. 7. 2013 vynesla námitku promlčení nároku. Uvedla, že ověření podpisu bylo učiněno způsobem, jakým jsou v notářské kanceláři podpisy ověřovány.
4. Usnesením zdejšího soudu ze dne 3. 12. 2012, č. j. 17 C 16/2011 – 48 bylo rozhodnuto o procesním nástupnictví. Na místo dosavadní žalobkyně nastoupil M. R.
5. Ve věci byl postupně vydán mezitímní rozsudek ze dne 20. 5. 2014, č. j. 17 C 16/2011 – 116, kterým soud konstatoval, že žaloba je po právu. Tento rozsudek však byl zrušen usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2015, č. j. 12 Co 326/2014 – 153. Soud odvolací souhlasil se soudem I. stupně, že námitka žalované o promlčení nároku je nedůvodná a počátek běhu promlčecí lhůty musí být vázán až k okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí odvolacího soudu (v řízení o určení vlastnictví k nemovitostem), neboť tímto okamžikem se žalobce dozvěděl o škodě a její skutečné výši. Dále souhlasil se soudem I. stupně i v tom, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu rejstříkového soudu při vyznačení právní moci na rozhodnutí o změně zápisu v obchodním rejstříku. Nicméně přisvědčil žalované o částečné odpovědnosti státu za tvrzenou škodu, přičemž uvedl, že je třeba stanovit míru odpovědnosti státu a míru odpovědnosti notářky JUDr. Aleny Procházkové. Dále žalované přisvědčil ohledně toho, že se žalobce měl náhrady škody domáhat po primárním dlužníkovi T. V. a J. M.
6. Dále byl vydán rozsudek ze dne 1. 2. 2018, č. j. 17 C 16/2011 – 481, ve znění doplňujícího usnesení ze dne 14. 2. 2020, č. j. 17 C 16/2011 – 568, kterým soud žalobu v plném rozsahu zamítl. Soud dospěl k závěru, že je sice dána existence nesprávného úředního postupu a škoda na straně žalobce a obecně je dána příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody. Nicméně žalobce měl svůj nárok uplatnit vůči T. V. a J. M. kteří škodu způsobili, a stát vystupuje v pozici posledního dlužníka. Navíc žalobce neprokázal, že by právo nešlo uspokojit po T. V. a J. M. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 8. 2020, č. j. 12 Co 372/2019, 12 Co 143/2020 – 580, byl rozsudek soudu I. stupně ze dne 1. 2. 2018 zrušen. Soud odvolací opakovaně konstatoval, že nárok žalobce promlčený není. Při tomto typu nároku na náhradu škody proti státu je třeba vycházet z prokázané vědomosti poškozeného jednak o vzniklé škodě, ale také z toho, že za ni odpovídá právě stát (28 Cdo 1607/2012). To v daném případě nastalo až v důsledku rozhodnutí Krajského soudu v Praze o zamítnutí žaloby na určení vlastnického práva při respektování materiální publicity zápisu údajů v obchodním rejstříku. Dle závěrů Nejvyššího soudu byl vlastně legitimizován převod z nevlastníka (vlastníka, za nějž jednala neprávem trestně jednající osoba T. V.) na podnikatele M. Š. u kterého zároveň nebyl shledán nedostatek dobré víry ani při neobvykle nízké ceně převáděných nemovitostí. Až tedy tímto byl dovršen proces objektivizace skutečné škody a příčiny jejího vzniku přičitatelné státu, který nesprávným úředním postupem v rejstříkovém řízení v roce 2001 jednoznačně vytvořil podmínky pro to, aby škoda na straně původní žalobkyně byla dovršena v roce 2011, kdy o svoje pozemky definitivně přišla. Příčinná souvislost nebyla přerušena, neboť nesprávný postup

rejstříkového soudu (škodní událost) zůstal tou skutečností, bez níž by k následku (vzniku škody) nedošlo. Dále odvolací soud přijal závěr, že stát odpovídá za škodu zcela, a to včetně činnosti notářky, které bylo zákonem svěřeno oprávnění ověřovat podpisy (30 Cdo 2135/2013, I. ÚS 529/09). Dále soud přisvědčil žalobci ohledně státu jako posledního dlužníka, přičemž odkázal na nejnovější rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 139/2019. Uzavřel, že by byl pouhý formalismus, pakliže by se původní žalobkyně, případně současný žalobce musel zcela neúčelně domáhat své pohledávky vůči T [REDAKCE] V [REDAKCE] a s ohledem na všechny okolnosti případu nelze trvat na uplatnění pohledávky vůči primárnímu dlužníku. Městský soud v Praze uzavřel, že je třeba přistoupit k vyhodnocení uplatněné výše škody a to i s ohledem na již vypracovaný znalecký posudek.

7. Ve věci bylo nesporné, že žalobce (resp. původní žalobkyně) u žalované uplatnil svůj nárok na náhradu škody dne 7. 6. 2010 a ta jeho nároku nevyhověla stanoviskem ze dne 8. 11. 2010.
8. **Po provedeném dokazování soud zjistil tento skutkový stav:**
9. Rozsudkem Okresního soudu Praha – východ ze dne 11. 9. 2007, č. j. [REDAKCE] bylo rozhodnuto, že původní žalobkyně (Zlonín Development s. r. o.) je vlastníkem namítaných nemovitostí. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 5. 8. 2009, č. j. [REDAKCE] změnil rozsudek soudu I. stupně tak, že žalobu na určení, že původní žalobkyně je vlastníkem namítaných pozemků, zamítl. Rozsudek nabyt právní moci 13. 10. 2009. Původní žalobkyně proti rozsudku podala dne 11. 12. 2009 dovolání, Nejvyšší soud České republiky dne 21. 9. 2011, č. j. 30 Cdo 729/2010-216, dovolání zamítl. Toto rozhodnutí Nejvyššího soudu nabylo právní moci 18. 10. 2011 (zjištěno ze *spisu Okresního soudu Praha – východ sp. zn. [REDAKCE]*).
10. Rozsudkem Okresního soudu Praha – východ ze dne 31. 5. 2007, č. j. [REDAKCE] ve věci žalobkyně (Zlonín Development s. r. o.) proti žalovanému M [REDAKCE] S [REDAKCE] bylo určeno, že vlastníkem specifikovaných nemovitostí je žalobkyně. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 11. 12. 2007, č. j. [REDAKCE] určovací žalobu zamítl. Nejvyšší soud České republiky rozhodnutím ze dne 22. 3. 2011, č. j. 30 Cdo 4896/2009-168, rozsudek Krajského soudu v Praze (ze dne 11. 12. 2007) zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 2. 8. 2011, č. j. [REDAKCE] rozsudek soudu I. stupně změnil a žalobu na určení, že žalobkyně (Zlonín Development s. r. o.) je vlastníkem předmětných nemovitostí, zamítl (zjištěno ze *spisu Okresního soudu Praha – východ sp. zn. [REDAKCE]*).
11. Obvodní soud pro Prahu 3 vydal dne 21. 5. 2004, č. j. [REDAKCE] trestní příkaz, kterým uznal obviněného J [REDAKCE] M [REDAKCE] vinným z trestného činu poškozování cizích práv dle § 209 odst. 1 písm. a) trestního zákona. V průběhu trestního řízení byl vyhotoven znalecký posudek z oboru kriminalistika, dle kterého kopie sporného podpisu na plné moci ze dne 2. 4. 2001, pravděpodobně není kopií pravého podpisu K [REDAKCE] Ř [REDAKCE] a pravděpodobně jde o padělek. Sporný podpis v notářské knize JUDr. Aleny Procházkové pravděpodobně není pravým podpisem K [REDAKCE] Ř [REDAKCE] a pravděpodobně jde o padělek. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 21. 2. 2005 byli obžalovaní J [REDAKCE] M [REDAKCE] a T [REDAKCE] V [REDAKCE] uznáni vinnými, že dne 2. 4. 2001 a 9. 4. 2001 způsobili trestný čin poškozování cizích práv dle § 209 odst. 1 písm. a) trestního zákona K [REDAKCE] Ř [REDAKCE] a byli odsouzeni k trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem. Městský soud v Praze rozsudkem sp. zn. [REDAKCE] ze dne 31. 10. 2006 rozsudek soudu I. stupně zrušil pouze ve výroku o trestech a znovu rozhodl tak, že se upouští od uložení souhrnného trestu, jinak rozsudek soudu I. stupně zůstal nedotčen (zjištěno ze *spisu Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. [REDAKCE]*).

12. Proti T [redacted] V [redacted] byla podána obžaloba s tím, že dne 17. 12. 2004 uzavřel kupní smlouvu doloženou výpisem z obchodního rejstříku, o kterém věděl, že neodpovídá skutečnosti a způsobil společnosti [redacted] škodu ve výši 28 850 Kč, vybráním z účtu vedeného u Komerční banky a dopustil se tak trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákona a dle § 250 odst. 1, 2 trestního zákona. Ze znaleckého posudku Mgr. Jiřiny Strakové ze dne 17. 6. 2008 číslo 686 vyplývá, že sporné podpisy na návrhu na povolení vkladu vlastnického práva k nemovitostem do katastru nemovitostí ze dne 20. 12. 2004 jsou pravděpodobně pravými podpisy obžalovaného T [redacted] V [redacted]. Sporný podpis na kopii kupní smlouvy ze dne 17. 12. 2004 je pravděpodobně taktéž jeho pravým podpisem. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2008 byl T [redacted] V [redacted] uznán vinným z trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1 odst. 2. Vrchní soud v Praze rozhodnutím ze dne 18. 2. 2009 sp. zn. [redacted] napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a znovu rozhodl, že obžalovaný T [redacted] V [redacted] je vinen z trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1 a 3. Toto rozhodnutí Vrchního soudu nabylo právní moci 18. 2. 2009 (zjištěno ze spisu Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted]).
13. Dne 21. 6. 2001 žalobce K [redacted] Ř [redacted] podal proti žalovanému T [redacted] V [redacted] žalobu o určení neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu k Městskému soudu v Praze. Dne 14. 5. 2003 soud rozhodl rozsudkem č. j. [redacted] a určil, že smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 9. 4. 2001 mezi K [redacted] Ř [redacted] a T [redacted] V [redacted] je neplatná. Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 5. 2004 rozhodl tak, že rozsudek soudu I. stupně se mění tak, že se zamítá žaloba o určení, že smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 9. 4. 2001, mezi žalobcem a žalovaným, je neplatná. Ve věci žalobce podal dne 16. 7. 2004 dovolání. Nejvyšší soud České republiky dne 15. 6. 2006 (č. j. 29 Odo 609/2005-144) rozhodl tak, že rozsudek Vrchního soudu ze dne 3. 5. 2004 se zrušuje a věc se vrátila k dalšímu řízení. Vrchní soud v Praze rozhodnutím ze dne 5. 2. 2007, sp. zn. 14 Cmo 355/2006-176, potvrdil rozsudek soudu I. stupně, kterým určil, že smlouva o převodu obchodního podílu je neplatná, s odůvodněním, že podpis K [redacted] Ř [redacted] byl na plné moci ze dne 2. 4. 2001 zmocňující J [redacted] M [redacted] k převodu 100% obchodního podílu společnosti [redacted] padělaný. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 28. 3. 2007 (zjištěno ze spisu Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted]).
14. Ze spisu [redacted] Městského soudu v Praze, týkající se společnosti [redacted] (později Zlonín Development s. r. o.), IČO [redacted] bylo zjištěno, že dne 10. 4. 2001 návrhovatelská společnost [redacted] podala návrh na změnu zápisu v obchodním rejstříku, aby bylo zapsáno nové sídlo společnosti - Praha 4, zapsán nový statutární orgán – jednatel T [redacted] V [redacted] a aby byl zapsán nový společník - T [redacted] V [redacted]. Návrh podepsal T [redacted] V [redacted] jako jednatel společnosti [redacted]. Současně bylo předloženo i prohlášení účastníka řízení, ve kterém T [redacted] V [redacted] prohlásil, že souhlasí s tímto řízením. Prohlášení podepsal dne 9. 4. 2001. Dále byla s tímto návrhem předložena smlouva o převodu obchodního podílu uzavřená mezi K [redacted] Ř [redacted] zastoupeným J [redacted] M [redacted] (jako převodcem) a T [redacted] V [redacted] (jako nabyvatelem), kdy touto smlouvou ze dne 9. 4. 2001 byl učiněn převod obchodního podílu K [redacted] Ř [redacted] na T [redacted] V [redacted]. Jako převodce byl podepsán J [redacted] M [redacted] na základě plné moci K [redacted] Ř [redacted] a jako nabyvatel byl podepsán T [redacted] V [redacted]. Tato listina byla vlastnoručně podepsána v notářské kanceláři JUDr. Zdeňka Špačka dne 9. 4. 2001. Ve spisu je dále založeno prohlášení účastníka řízení J [redacted] M [redacted], který jednal jménem K [redacted] Ř [redacted] na základě zvláštní plné moci ze dne 2. 4. 2001, která je přílohou notářského zápisu založeného u Městského soudu v Praze číslo vložky [redacted]. Usnesením ze dne 27. 4. 2001 bylo vymazáno dosavadní sídlo společnosti - [redacted] byl vymazán statutární orgán jednatel - K [redacted] Ř [redacted] a společník - K [redacted] Ř [redacted] a nově bylo zapsáno sídlo - Praha 4, jako statutární orgán byl zapsán jednatel - T [redacted] V [redacted] a společník - T [redacted] V [redacted] pod č. j. [redacted]. Původně byla na tomto usnesení vyznačena právní moc

dne 2. 5. 2001. V záznamu ze dne 11. 6. 2001, je uvedeno, že shora uvedené usnesení nenabývalo právní moci, jelikož nebylo zasláno všem účastníkům. K [REDACTED] R [REDACTED] bylo předmětné usnesení doručeno dne 3. 8. 2001, kdy jej osobně převzal. Následuje podnět k řízení podle § 200p o. s. ř. týkající se zápisu do obchodního rejstříku společnosti [REDACTED] ve kterém je uvedeno, že K [REDACTED] R [REDACTED] se nezúčastnil žádného úkonu, nikomu neudělil plnou moc k převodu podílu a neučinil žádný úkon směřující k převodu a přepisu společnosti. Právnímu zástupci K [REDACTED] R [REDACTED] panu JUDr. Petru Maiovi, bylo usnesení ze dne 27. 4. 2001 doručeno dne 26. 6. 2001. Navrhovatel K [REDACTED] R [REDACTED] prostřednictvím svého zástupce podal 21. 6. 2001 odvolání a navrhl, aby bylo změněno usnesení soudu I. stupně ze dne 27. 4. 2001, kterým byly zapsány změny obchodní společnosti [REDACTED]. Z výpisu z obchodního rejstříku, založeného ve spise, ze dne 30. 5. 2001 vyplývá, že dne 2. 5. 2001 bylo zapsáno nové sídlo společnosti na Prahu 4, dne 2. 5. 2001 byl vymazán jednatel K [REDACTED] R [REDACTED] a byl zapsán nový jednatel T [REDACTED] V [REDACTED] a dne 2. 5. 2001 byl vymazán společník K [REDACTED] R [REDACTED] a zapsán nový společník T [REDACTED] V [REDACTED]. Vrchní soud v Praze dne 18. 2. 2002, č. j. 14 Cmo 134/2001-75, rozhodl, že usnesení Městského soudu z 24. 4. 2001 se zrušuje a věc byla vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení, neboť nebylo postaveno najisto, zda došlo k platnému uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu a převodu obchodního podílu. Dne 8. 2. 2003 do řízení vstoupilo Městské státní zastupitelství. Dne 17. 8. 2004 bylo Městským soudem v Praze rozhodnuto, že se vymazává sídlo společnosti - [REDACTED] dále statutární orgán - jednatel K [REDACTED] R [REDACTED] a společník - K [REDACTED] R [REDACTED] a zapisuje se sídlo Praha 4, statutární orgán jednatel T [REDACTED] V [REDACTED] se dnem vzniku funkce 9. 4. 2001 a společník T [REDACTED] V [REDACTED] tento zápis změny je dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Navrhovatelka společnost [REDACTED] za účasti K [REDACTED] R [REDACTED] dne 3. 9. 2004 podala odvolání na zápis změny do obchodního rejstříku. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 3. 2005, č. j. 14 Cmo 418/2004-197, bylo usnesení soudu I. stupně zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení, neboť doposud nebylo rozhodnuto o dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky proti T [REDACTED] V [REDACTED] ve věci neplatnosti smlouvy o převodu obchodního podílu. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2007, č. j. [REDACTED] bylo rozhodnuto tak, že řízení o návrhu na zápis změn se zastavuje a toto usnesení nabývalo právní moci 3. 7. 2007, s odůvodněním, že návrh ze dne 10. 4. 2001 nebyl podepsán jednatelem společnosti K [REDACTED] R [REDACTED] a jednalo se tak o neodstranitelnou vadu řízení, neboť bylo prokázáno v mnoha řízeních, že T [REDACTED] V [REDACTED] nikdy nebyl jednatelem společnosti [REDACTED] a nebyl ani společníkem a nebyl tedy oprávněn podepsat návrh na zápis změn ze dne 10. 4. 2001 za společnost [REDACTED].

15. Z výpisu rejstříků trestů bylo zjištěno, že T [REDACTED] V [REDACTED] a J [REDACTED] M [REDACTED] jsou osobami opakovaně trestně stíhanými. Dle výpisu z katastru nemovitostí bylo zjištěno, že T [REDACTED] V [REDACTED] a J [REDACTED] M [REDACTED] nevlastní žádný nemovitý majetek. Z usnesení Policie ČR ze dne 27. 11. 2001 [REDACTED] bylo zjištěno, že tímto usnesením byla odložena věc trestního oznámení K [REDACTED] R [REDACTED] na J [REDACTED] M [REDACTED] který se měl dopustit trestného činu podvodu tím, že neoprávněně a za pomoci padělané plné moci převedl na základě smlouvy ze dne 9. 4. 2001 obchodní podíl společnosti [REDACTED] neboť nejde o podezření z trestného činu a není namístě věc vyřídit jinak. Z usnesení Policie ČR ze dne 12. 9. 2002 bylo zjištěno, že tímto usnesením podle ustanovení § 159a odst. 1. trestního řádu bylo odloženo trestní oznámení K [REDACTED] R [REDACTED] týkající se podezření ze spáchání trestného činu podvodu, kterého se měli dopustit J [REDACTED] M [REDACTED] a T [REDACTED] V [REDACTED]. Z rozsudku Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 19. 11. 2002, č. j. [REDACTED] bylo zjištěno, že tímto rozsudkem byl T [REDACTED] V [REDACTED] uznán vinným, že si přisvojil cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil na cizím majetku škodu nikoli malou, jednak úmyslně vyvolal pojistnou událost a tímto činem způsobil škodu nikoli malou, jednak jinému způsobil vážnou újmu na právech tím, že uvedl někoho v omyl. Škoda byla vyčíslena na částku 211 565 Kč. Z usnesení OSZ Praha 3 ze dne 4. 12. 2002 bylo zjištěno, že tímto usnesením bylo dle ust. §149 odst. 1 tr. ř. zrušeno usnesení policejního

radu Policie ČR ze dne 12. 9. 2002, kterým odložil věc podezření ze spáchání trestného činu podvodu, kterého se měli dopustit podezřelí J. M. a T. V. tím, že J. M. dne 9. 4. 2001 v notářské kanceláři JUDr. Špačka předložil plnou moc s padělaným podpisem K. Ř. a této využil k převodu obchodního podílu společnosti se základním kapitálem na T. V., což učinil bez vědomí K. Ř. Policie radovi bylo uloženo o věci znovu jednat a rozhodnout. Dle *protokolu o výslechu T. V. ze dne 7. 2. 2003* Policií ČR T. V. uvedl, že dosahuje čistého měsíčního příjmu cca 25 000 Kč, a uvedl, že je nemajetný. Z *usnesení státního zástupce MSZ Praha ze dne 12. 3. 2003* bylo zjištěno, že tímto usnesením byla stížnost J. M. proti usnesení policejního orgánu ze dne 27. 1. 2003, jímž bylo zahájeno trestní stíhání J. M. a T. V. zamítnuta. Z *rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou dne 1. 6. 2005*, nečitelné spisové značky, bylo zjištěno, že tímto rozsudkem obžalovaný T. V. byl uznán vinným spácháním trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1 odst. 2 trestního zákona a trestným činem pojistného podvodu dle § 250a odst. 1 odst. 3 trestního zákona a byl odsouzen za použití § 250 odst. 2 trestního zákona a § 35 odst. 2 trestního zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků. Obžalovanému byla uložena povinnost nahradit poškozené škodu ve výši 100 000 Kč, dále mu byla uložena povinnost nahradit poškozené České pojišťovně škodu ve výši 380 260 Kč. Z *podání ze dne 21. 10. 2005* adresovaného Obvodnímu soudu pro Prahu 3 bez uvedení, kdo předmětné podání posílal, bylo zjištěno, že T. V. byl obžalován ze spáchání trestného činu poškozování cizích práv dle § 209 odst. 1 písm. a) trestního zákona. Proti T. V. se v současné době vede trestní řízení u Krajského soudu Ústí nad Labem – pobočka Liberec pod sp. zn. V tomto trestním řízení je T. V. obžalován ze spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona ze spáchání trestného činu loupeže dle § 234 odst. 1 odst. 3 trestního zákona, hrozí mu trestní sazba odnětí svobody deset až patnáct let. Z *úředního záznamu ze dne 25. 10. 2005* bylo zjištěno, že tohoto dne se v budově Vrchního soudu Praha nacházela osoba v celostátním pátrání. Hlídka zjistila, že se jedná o T. V. narozeného kdy na jmenovaného byl vydán příkaz k zatčení, který vydal dne 9. 8. 2006 Městský soud v Praze pod č. j. Na základě uvedených skutečností byl T. V. zatčen dle § 69 odst. 3 trestního řádu, na osobní svobodě omezen téhož dne. Z *usnesení Krajského soudu Ústí nad Labem ze dne 29. 11. 2005, č. j.* bylo zjištěno, že ve věci obžalovaného T. V. podle § 231 odst. 1 trestního řádu z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 písm. c) trestního řádu se zastavuje trestní stíhání. Z *podání Policie ČR bez uvedení data, adresovaného Městskému soudu v Praze*, bylo zjištěno, že tímto podáním Policie sdělila, že T. V. na adrese v nebydlí. Zde bydlí jeho rodiče a ti s ním nemají v současné době žádný kontakt. Z *příkazu k zatčení ze dne 8. 6. 2006*, nečitelná spisová značka, bylo zjištěno, že tímto dnem byl dán příkaz k zatčení T. V. Z *podání Policie ČR ze dne 18. 6. 2006 č. j.* bylo zjištěno, že tímto Policie sdělila Městskému soudu v Praze, že T. V. na udávané adrese opakovaně nezastihla. Dne 4. 7. 2006 byla podána T. V. stížnost proti usnesení Policie ČR, ze dne 9. 6. 2006 (zjištěno z *podání ze dne 4. 7. 2006*). Z *podání Policie ČR, doručeného Městskému soudu v Praze dne 16. 8. 2006*, bylo zjištěno, že tímto podáním Policie ČR sdělila, že po T. V. bylo dne 9. 8. 2006 vyhlášeno pátrání na území České republiky a jsou prováděna opatření k jeho zadržení. Z *usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 9. 2006, sp. zn.* bylo zjištěno, že tímto usnesením v trestní věci obžalovaného T. V. bude konáno řízení proti uprchlému dle § 302 a následující trestního řádu. Z *protokolu o jednání u Městského soudu v Praze sp. zn. ze dne 25. 10. 2006* bylo zjištěno, že při tomto jednání T. V. uvedl, že chce bydlet u svých rodičů. Z *protokolu o zatčení ze dne 25. 10. 2006* bylo zjištěno, že T. V. na základě příkazu k zatčení vydaného Městským soudem v Praze

ze dne 8. 6. 2006 byl zatčen. Z úředního záznamu ze dne 9. 8. 2006 a 27. 10. 2006 bylo sděleno, že T. V. byl zatčen na základě příkazu k zatčení vydaného Městským soudem v Praze sp. zn. Z protokolu sepsaného u Městského soudu v Praze 25. 10. 2006, sp. zn. bylo zjištěno, že při tomto jednání bylo vyhlášeno usnesení, kterým se T. V. propustil ze zadržení na svobodu. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2006 bylo zjištěno, že tímto rozsudkem byl zrušen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 21. 11. 2005 sp. zn. pouze ve výroku o trestech. Podle § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu bylo znovu rozhodnuto tak, že při nezměněném výroku o vině trestným činem poškozování cizích práv dle § 209 odst. 1 písm. a) trestního zákona se podle § 37 trestního zákona upouští od uložení souhrnného trestu vzhledem k trestu uloženému rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 1. 6. 2005 sp. zn. ve věci obžalovaného T. V. Z příkazu k zatečení Obvodní soud pro Prahu 3 ze dne 3. 11. 2006 (sp. zn.) bylo zjištěno, že OSZ pro Prahu 3 podal na T. V. obžalobu po trestný či dle § 250 odst. 1, 2, kterého se měl dopustit tím, že v vylákal finanční prostředky v celkové výši 142 000 Kč. Obžalovaný se nikdy k soudu nedostavil. Z úředního záznamu ze dne 9. 11. 2006 bylo zjištěno, že se T. V. v místě sdělené adresy se nezdržuje. Ze zprávy probačního asistenta 14. 11. (nečitelný rok) bylo zjištěno, že T. V. se ke konzultacím v rámci uloženého dohledu opakovaně nedostavuje, v současné době to zdůvodňuje pracovní neschopností, o které však nepředložil žádný doklad. Z úředního záznamu ze dne 22. 11. 2006 bylo zjištěno, že na T. V. byl OS Praha 3 sp. zn. vydán příkaz k zatečení. Dle protokolu o výslechu T. V. ze dne 23. 11. 2006 uvedl do protokolu T. V. že je OSVČ, má ukončené SOU s maturitou, měsíční příjem činí 20 000 Kč, je nemajetný. Ze zprávy Městské části Praha 20 ze dne 15. 2. 2007 bylo zjištěno, že T. V. je od 5. 11. 2005 hlášen na adrese ohlašovny, předtím adrese zde fakticky nebydlel, nebyl řešen přestupkovou komisí, nepobíral žádné sociální dávky. Ze sdělení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 20. 2. 2007 (sp. zn.) bylo zjištěno, že dlužník J. M. má pohledávku ve výši 10 000 Kč. Předvoláním ze dne 8. 3. 2007 byl T. V. předvolán k prostudování trestního spisu na 8. 3. 2007. Vyrozuměním o změně právní kvalifikace ze dne 20. 7. 2007 byl obhájce T. V. vyrozuměn o změně právní kvalifikace stanovené usnesením o zahájení trestního stíhání ze dne 9. 6. 2006. Výzvou k nastoupení k trestu ze dne 23. 3. 2009 byl T. V. vyzván, aby nejpozději dne 24. 4. 2009 nastoupil k výkonu trestu odnětí svobody uložený rozsudkem Městským soudem v Praze ze dne 9. 9. 2008, sp. zn. Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2009 (sp. zn.) bylo zjištěno, že tímto usnesením byla T. V. uložena povinnost nahradit českému státu na účet MS Praha odměnu uhrazenou ustanovenému obhájci ve výši 38 788,05 Kč. Ze zprávy Vězeňské služby ČR ze dne 1. 7. 2009 bylo zjištěno, že odsouzený T. V. vykonává trest odnětí svobody uložený mu Městským soudem v Praze sp. zn. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2009 (sp. zn.) bylo rozhodnuto, že T. V. nemá nárok na bezplatnou obhajobu. Z podání Vězeňské služby ČR ze dne 19. 5. 2009 bylo zjištěno, že T. V. nenastoupil do výkonu trestu, dle výzvy k nastoupení k trestu ze dne 13. 5. 2009. Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 5. 2. 2010 sp. zn. a hlášení změn ze dne 8. 2. 2010 bylo jisté, že byl T. V. podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody. Do protokolu o podání vysvětlení dne 21. 6. 2011 T. V. uvedl, že je bez příjmu, nemajetný.

16. Z potvrzení o převzetí finanční hotovosti do advokátního depozita zn. bylo zjištěno, že dne 24. 5. 2011 D. Š. potvrdil převzetí částky 983 310 Kč do advokátního depozita a zavázal se s ní nakládat výlučně ve smyslu kupní smlouvy ze dne 24. 5. 2001, uzavřené mezi společností zastoupenou jednatelem společností T. V., a M. Š.

17. Z *kupní smlouvy* uzavřené mezi společností [redacted] a M. [redacted] Š. [redacted] ze dne 24. 5. 2001 bylo zjištěno, že prodávající společnost [redacted] zastoupená jednatelem společnosti T. [redacted] V. [redacted] potvrdila a kupujícímu zaručila, že na základě kupní smlouvy ze dne 2. 2. 1998, jejíž vklad byl povolen Katastrálním úřadem Praha – Východ pod č. j. [redacted] vlastníkem mj. nemovitostí, pozemků číslo parcelní [redacted] o výměře [redacted] Nemovitosti jsou zapsány v evidenci nemovitostí u Katastrálního úřadu Praha – Východ na LV č. [redacted] obec [redacted] okres [redacted] Prodávající prodává a přenechává a na základě této kupní smlouvy již prodal a přenechal kupujícímu všechny nemovitosti uvedené shora, se všemi součástmi a příslušenstvími za dohodnutou kupní cenu 1 100 000 Kč.
18. Z *podání náměstkyně OSZ pro Prahu 3*, bez uvedení data, bylo zjištěno, že obviněný T. [redacted] V. [redacted] dne 24. 5. 2001 jako jednatel společnosti prodal nemovitost a pozemek této společnosti, zapsané v Katastru nemovitosti na LV [redacted] obec [redacted] Na katastrálním úřadu však k převodu nedošlo, neboť do správního řízení vstoupil poškozený R. [redacted] prostřednictvím svého právního zástupce. Obvinění tím, že uvedli v omyl poškozeného R. [redacted] neboť oproti padělané plné moci převedli obchodní podíl ve společnosti [redacted] na osobu obviněného V. [redacted] který se stal rovněž jednatelem firmy, naplnili jak po stránce subjektivní, tak objektivní, znaky skutkové podstaty trestného činu poškození cizích práv ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona. K osobě obviněného M. [redacted] bylo zjištěno, že nemá záznam v rejstříku trestů, obviněný V. [redacted] byl v minulosti dvakrát soudně trestán, naposledy rozsudkem Okresního soudu Mladá Boleslav ze dne 19. 11. 2002, který nabyl právní moci 19. 12. 2002, a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání patnácti měsíců se zkušební dobou 19. 12. 2006 a peněžitý trest, který 19. 2. 2003 zaplatil.
19. Z *plné moci ze dne 2. 4. 2001* bylo zjištěno, že došlo k ověření podpisu K. [redacted] R. [redacted] na plné moci, kterou měl K. [redacted] R. [redacted] zmocnit J. [redacted] M. [redacted] k podání změn do obchodního rejstříku, úřednicí J. [redacted] W. [redacted] jménem notářky JUDr. Aleny Procházkové, zapsáno v ověřovací knize pod č. I. [redacted] Zmocnitel uznal svůj podpis za vlastní a totožnost byla zjištěna z úředního průkazu.
20. Dle *znaleckého posudku vypracovaného Ing. Jiřím Chládkem, soudním znalcem z oboru ceny a odhady nemovitostí číslo [redacted] ze dne 30. 6. 2016 a číslo [redacted] a z jeho výpovědi před soudem dne 20. 7. 2017* byla stanovená obvyklá cena pozemku parc. č. [redacted] včetně příslušenství, vše v katastrálním území a obci [redacted] okres Praha - východ ke dni 12. 7. 2002 částkou 6 350 000 Kč a obvyklá cena pozemků parc. č. [redacted] a [redacted] bez příslušenství vše v katastrálním území a obci [redacted] okres Praha – východ byla ke dni 14. 5. 2001 stanovena částkou 300 000 Kč.
21. Dle *znaleckého posudku vypracovaného Ing. Václavem Chvátalem, soudním znalcem z oboru ekonomika, se zvláštní specializací oceňování nemovitostí ze dne 13. 2. 2008, č. [redacted] a ze dne 24. 2. 2009, č. [redacted]* byla stanovená obvyklá cena pozemku par. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] obec [redacted] okres Praha – východ ke dni 12. 7. 2002 částkou 7 000 000 Kč a obvyklá cena pozemků parc. č. [redacted] a [redacted] v katastrálním území [redacted] obec [redacted] okres Praha – východ, ke dni 8. 2. 2008 částkou 2 967 000 Kč.
22. Původní žalobkyni byla vyměřena daň z převodu nemovitostí ve výši 229 415 Kč, kdy jí bylo rozhodnutím o přeplatku ze dne 9. 7. 2008 sděleno, že byl převeden přeplatek na dani z přidané hodnoty vykázány ke dni 9. 7. 2008 na úhradu nedoplatku na dani z převodu nemovitostí ve výši 229 411 Kč s datem úhrady dne 5. 7. 2008 (zjištěno z *platebního výměru ze dne 27. 5. 2008 vydaný Finančním úřadem v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi č. j. [redacted]*

██████████ rozhodnutí o přeplatku ze dne 9. 7. 2008 vydaného Finančním úřadem v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi, č. j. ██████████

23. **Soud učinil následující závěr o skutkovém stavu:**

24. Dne 9. 4. 2001 byla podepsána smlouva o převodu obchodního podílu jediného společníka obchodní společnosti ██████████ K ██████████ R ██████████ ve výši 100 % na osobu jménem T ██████████ V ██████████. Za K ██████████ R ██████████ byla smlouva podepsána J ██████████ M ██████████ který vystupoval jako jeho zmocněnec a který předložil ověřenou kopii plné moci údajně podepsané K ██████████ R ██████████ dne 2. 4. 2001. Podpis na plné moci, i když ověřený v notářské kanceláři, přitom nebyl podpisem K ██████████ R ██████████ a jednalo se o podpis padělaný. Usnesením Městského soudu v Praze, ze dne 27. 4. 2001, sp. zn. ██████████ byl proveden zápis změn v sídle a statutárním orgánu společnosti do obchodního rejstříku. Zápis změn byl proveden bez toho, že by Městský soud v Praze doručil usnesení o prováděných změnách K ██████████ R ██████████ jako účastníku řízení a rozhodnutí se tak nemohlo stát pravomocným, jak bylo původně na usnesení vyznačeno. Dne 24. 5. 2001 byla T ██████████ V ██████████ vystupujícím jako jednatel ██████████ uzavřena kupní smlouva, na jejímž základě bylo převedeno vlastnické právo k pozemku parc. č. ██████████ zapsaného v katastrálním území ██████████ vedeným v té době na LV ██████████ pro obec a katastrální území ██████████ u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Praha – východ. Dne 11. 5. 2001 uzavřel T ██████████ V ██████████ vystupující jako jednatel ██████████ kupní smlouvu, na jejímž základě převedl vlastnické právo k pozemkům parc. č. ██████████, parc. č. ██████████ vše v katastrálním území ██████████. Kupujícím byl v obou případech M ██████████ Š ██████████. Společnost Zlonín Development s. r. o. podala proti nově zapsanému vlastníkově výše uvedených pozemků u Okresního soudu Praha – východ, pod sp. zn. ██████████ a ██████████ žaloby o určení vlastnického práva k výše uvedeným pozemkům. Soud I. stupně oběma podaným žalobám vyhověl. K odvolání M ██████████ Š ██████████ Krajský soud v Praze dne 5. 12. 2007 a 5. 8. 2009 změnil rozsudky tak, že žaloby na určení, že žalobkyně (Zlonín Development s. r. o.) je vlastníkem pozemku parc. č. ██████████ a parc. č. ██████████ a ██████████ byly zamítnuty. Finanční úřad v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi, vyměřil žalobkyni daň převodu nemovitostí ve výši 229 415 Kč, která byla původní žalobkyni započtena v rozsahu 229 411 Kč na přeplatku na daní, a tedy v této částce byla dne 5. 7. 2008 daň uhrazena.

25. **Po právní stránce soud posoudil věc následovně:**

26. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) (dále také jen „OdpŠk“) stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
27. Podle § 3 odst. 1 OdpŠk stát odpovídá za škodu, kterou způsobily písm. a) státní orgány, písm. b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, (dále jen "úřední osoby").
28. Podle § 4 odst. 1 OdpŠk a výkon státní správy podle § 3 odst. 1 písm. b) se považuje i sepisování veřejných listin o právních úkonech, zápisy skutečností do veřejného rejstříku provedené notářem podle zákona upravujícího veřejné rejstříky právnických a fyzických osob, úkony notáře jako soudního komisaře a úkony soudního exekutora, případně jeho zástupce, zanikl-li exekutorovi výkon exekutorského úřadu a je-li tímto zástupcem exekutorský kandidát, při výkonu exekuční činnosti, sepisování exekutorských zápisů a při činnostech vykonávaných z pověření soudu podle zvláštního právního předpisu.
29. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena písm. a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení,

ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního, písm. b) nesprávným úředním postupem

30. Podle § 13 odst. 1 OdpŠk stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle odst. 2 ustanovení právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
31. Podle § 14 odst. 3 OdpŠk uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.
32. Podle § 15 odst. 2 OdpŠk domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
33. Soud nejprve konstatuje, že námitka promlčení vznesená žalovanou není důvodná, jak podrobně rozvedl ve svém usnesení Městský soud v Praze ze dne 25. 8. 2020 bod 40 a 41 odůvodnění, kdy soudu I. stupně je vázán názorem soudu odvolacího. Soud pouze shrnuje, že běh promlčecí doby v případě náhrady škody proti státu počíná dnem, kdy se poškozený o škodě dozvěděl, ale také o tom, že za ni odpovídá stát. (*rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 8. 2012, sp. zn. 28 Cdo 1607/2012*). V posuzovaném případě počala tříletá promlčecí doba stanovená ust. § 32 odst. 1 OdpŠk běžet až právní mocí rozsudků Krajského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2007, č. j. [redacted] a ze dne 5. 8. 2009, č. j. [redacted] tj. 29. 1. 2008 a 13. 10. 2009.
34. Právní předchůdkyně žalobce svůj nárok u žalované dle § 14 OdpŠk uplatnila dne 7. 6. 2010, čímž splnila podmínku pro nárokování škody u soudu.
35. K tomu, aby byla založena odpovědnost státu za škodu podle výše citovaného zákona, je nutno, aby byly naplněny následující podmínky. Existence odpovědnostního titulu, tedy v daném případě nesprávný úřední postup, dále vznik škody a současně také příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vzniklou škodou, přičemž všechny tyto podmínky musí být splněny současně. K tomuto se již vyjádřil Městský soud v Praze ve svém usnesení ze dne 25. 8. 2020, kdy soud je tímto názorem vázán. Soud nicméně pro přehlednost jeho závěry rekapituluje.
36. V řízení bylo prokázáno, že došlo k **nesprávnému úřednímu postupu**, kterého se dopustil zejména rejstříkový soud, resp. Městský soud v Praze (dříve Krajský obchodní soud v Praze), tím, že nesprávně vyznačil doložku právní moci na usnesení o změně zápisu v obchodním rejstříku, kdy toto usnesení nedoručil všem účastníkům řízení, tedy i bývalému jednateři a společníkovi společnosti.
37. Po provedeném dokazování bylo zjištěno, že **došlo ke vzniku škody**. Škodou je dle § 2894 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) (§ 26 OdpŠk) újma, která se projevuje v majetkové sféře poškozeného, je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi (*BEZOUŠKA, Petr. § 2894 [Povinnost nabravit újmu]. In: SIMON, Pavel, a spol. Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 1496.*). Vzniklá škoda tak spočívala ve snížení aktiv předchůdkyně žalobce, což se projevilo v její majetkové sféře. Škoda vznikla prodejem uvedených nemovitostí ve vlastnictví předchůdkyně žalobce a zaplacením, resp. započtením daně z převodu těchto nemovitostí.
38. Dále bylo v řízení jednoznačně prokázáno, že v **příčinné souvislosti** s tímto nesprávným úředním postupem došlo ke vzniku škody (k její výši viz dále). Jak již uvedl soud odvolací,

nesprávný postup rejstříkového soudu byl tou podstatnou a relevantní skutečností, bez níž by ke vzniku škody nedošlo, proto tento postup byl příčinou vzniku škody (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 30 Cdo 1945/2016, SIMON; Pavel. *Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci. V Praze: C.H. Beck, 2019. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-768-2*).

39. Soud pro úplnost dodává, že došlo i k nesprávnému úřednímu postupu notářky JUDr. Aleny Procházkové, neboť ta ověřila padělaný podpis K. [REDAKCE] Ř. [REDAKCE] nicméně za škodu vzniklou tímto nesprávným úředním postupem odpovídá stát. Soud je vázán právním názorem soudu odvolacího, který tento závěr vyslovil, a navíc soud vycházel z novější judikatury, resp. rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 12. 2013, sp. zn. 30 Cdo 2135/2013 a I. ÚS 529/09. Navíc, jak již bylo uvedeno výše, zásadní a podstatnou příčinou vzniku škody byl právě nesprávný úřední postup rejstříkového soudu (nikoliv notářky), který usnesení o změně údajů v obchodním rejstříku nedoručil všem účastníkům řízení, následně vyznačil nesprávné skutečnosti do obchodního rejstříku a na základě uvedeného (při respektování zásady materiální publicity) došlo k prodeji předmětných nemovitostí. Na tento zásadně nesprávný a nepochopitelný úřední postup poukázaly i trestní soudy.
40. K tvrzené námitce o „státu jako posledním dlužníkem“ soud uvádí, že odvolací soud uzavřel, že by bylo příliš formalistické požadovat po žalobci, resp. jeho předchůdkyni, aby náhradu vzniklé škody vymáhal po původním dlužníkovi T. [REDAKCE] V. [REDAKCE] neboť bylo již judikováno, že nelze škodu vymáhat po primárním dlužníkovi, osvědčují-li to okolnosti případu (zejména nemajetnost T. [REDAKCE] V. [REDAKCE] a jeho opakované odsouzení, jak bylo provedenými důkazy prokázáno). Při tomto závěru odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 11. 2019, sp. zn. 30 Cdo 139/2019. Princip „stát až jako poslední dlužník“ se tak v řešené věci nepoužije. Soud se s tímto plně ztotožňuje.
41. Soud tedy s ohledem na uvedené již pouze posuzoval **výši vzniklé škody**. Škodou je dle § 2894 o. z. újma, která se projevuje v majetkové sféře poškozeného, je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi, a je tedy napravitelná poskytnutím majetkového plnění, ať již ve formě naturální restituce, nebo v penězích. Účelem náhrady škody je pak vyrovnání rozdílu (interesse) mezi stavem, který tu je z důsledku existence skutečností vyvolávající škodu, a stavem, který by tu byl, pokud by k této skutečnosti nedošlo. (BEZOUŠKA, Petr. § 2894 [Povinnost nahradit újmu]. In: SIMON, Pavel, a spol. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 1496*). Žalobce požadoval náhradu škody ve výši 10 196 415 Kč. Škoda dle žalobce jednak spočívá v ceně výše uvedených nemovitostí, které byly prodány na základě kupní smlouvy ze dne 24. 5. 2001 a 11. 5. 2001, (2 967 000 Kč a 7 000 000 Kč) a v dani z převodu těchto nemovitostí (229 415 Kč). Soud se ztotožňuje s tím, že škoda byla jednak představovaná cenou prodaných nemovitostí a jednak zaplacenou daní z převodu těchto nemovitostí, k jejíž úhradě byla dle tehdy platných předpisů povinna právní předchůdkyně žalobce, jakožto prodávající, nicméně soud se již neztotožňuje s výši požadované škody.
42. Žalobce **cenу posuzovaných nemovitostí** odvozoval ze znaleckého posudku vypracovaného Ing. Václavem Chvátalem č. [REDAKCE] ze dne 13. 2. 2008 (obvyklá cena pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] ke dni 8. 2. 2008) a č. [REDAKCE] ze dne 24. 2. 2009 (obvyklá cena pozemku parc. č. [REDAKCE] ke dni 12. 7. 2002). Soud nechal vypracovat nový znalecký posudek pro stanovení ceny nemovitostí ke dni účinků vkladu do katastru nemovitostí, tj. ke dni 12. 7. 2002 a 14. 5. 2001 a to zejména s ohledem na žádost žalované, která se znaleckým posudkem předloženým žalobcem nesouhlasila. Soud ustanovil soudního znalce Ing. Jiřího Chládku, CSc., ten dospěl k závěru, že hodnota

nemovitosti parc. č. [REDAKCE] byla ke dni 12. 7. 2002 ve výši 6 350 000 Kč a nemovitosti parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] byla ke dni 14. 5. 2001 ve výši 300 000 Kč. V rámci svého výsledku dne 20. 7. 2017 soudní znalec uvedl, že enormní rozdíl ve výsledné ceně posuzovaných nemovitostí parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] spočívá v tom, že tyto dva pozemky dříve nebyly posuzovány jako stavební pozemek, jakoby tomu bylo dnes, ale dle tehdy platných předpisů se oceňovaly jako zemědělská půda a orná půda. Uvedené si ověřil i u starosty obce. Soud vycházel z jím zadaného znaleckého posudku, tj. cena nemovitosti parc. č. [REDAKCE] je ve výši 6 350 000 Kč a parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] ve výši 300 000 Kč, neboť žalobce k uvedenému znaleckému posudku neměl námitek ani připomínek (vyjádření ze dne 11. 4. 2017) a přímo při jednání soudu dne 9. 2. 2021 uvedl, že nebude tuto výši sporovat. Žalovaná se stanovenou cenou pozemků taktéž souhlasila, neboť k zadanému znaleckému posudku neměla výtek a při jednání soudu, v rámci kterého byl znalec vyslechnut, neměla na soudního znalce dotazy. Soud tak žalobci vyhověl co do částky 6 650 000 Kč.

43. Žalobce dále požadoval zaplacení částky 229 415 Kč představující zaplacenou **daň za převod výše uvedených nemovitostí**. Žalovaná nespороvala, že by daň nebyla uhrazena (jednání soudu dne 20. 5. 2014). Soud z provedeného dokazování má sice za prokázané, že byla předchůdkyni žalobce stanovena daň z převodu nemovitosti ve výši 229 415 Kč (platební výměr ze dne 27. 5. 2008), nicméně soud nemá za prokázané, že by byla tato částka uhrazena v plné výši. V řízení bylo prokázano, že předchůdkyni žalobce byla z přeplatku s datem úhrady dne 5. 7. 2008 převedena částka 229 411 Kč, nikoliv částka 229 415 Kč a žalobce ani předchůdkyně žalobce soudu nedoložili, že by k úhradě zbývající částky 4 Kč došlo jiným způsobem, kdy k výzvě soudu, ať je doložen důkaz o zaplacení daně z převodu nemovitostí bylo předloženo pouze rozhodnutí o přeplatku ze dne 9. 7. 2008. Soud tak má za prokázané, že žalobce, resp. předchůdkyně žalobce zaplatila na dani z převodu předmětných nemovitostí částku 229 411 Kč a žalobě v této částce vyhověl.
44. S ohledem na uvedené tak soud přiznal žalobci částku 6 879 411 Kč (6 650 000 + 229 411) a ve zbytku (3 317 004 Kč) žalobu zamítl (výrok I. a II.).
45. Soud přiznal žalobci zákonný úrok z prodlení z částky 6 879 411 Kč od 8. 12. 2010 do zaplacení, ve zbytku (zákonný úrok z prodlení z částky 10 196 415 Kč od 10. 11. 2010 do 7. 12. 2010 a z částky 3 317 004 Kč od 8. 12. 2010 do zaplacení) zamítl. Úrok byl přiznán v zákonné výši dle ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., která byla ke dni 8. 12. 2010 7,75 %. Žalovaná se dostala do prodlení uplynutím šesti měsíců od předběžného uplatnění nároku u žalované, když platí, že nárok věřitele na zaplacení úroků z prodlení vzniká podle ust. § 1970 občanského zákoníku tehdy, nesplní-li dlužník svůj peněžitý dluh řádně a včas, tedy je-li v prodlení, a zároveň dle ust. § 15 odst. 2 OdpŠk se poškozený může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen. K prodlení žalované s náhradou škody proto došlo až marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, která začala běžet ode dne uplatnění nároku, tj. dne 7. 6. 2010, a teprve ode dne následujícího po uplynutí lhůty žalovanou stíhá povinnost zaplatit úrok z prodlení, když lhůta šesti měsíců skončila dnem 7. 12. 2010, žalovaná se tak dostala do prodlení dne 8. 12. 2010 (srov. *rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 4. 2003, sp. zn. 25 Cdo 2060/2001*).
46. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku III. rozsudku, a to dle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., když žalobce měl ve věci sice pouze částečný úspěch, a to v částce 6 879 411 Kč, nicméně do základu byla žaloba po právu a přiznaná výše byla závislá na znaleckém posudku a navíc žalobce nepožadoval zcela zjevně nepřiměřenou částku, neboť před podáním samotné žaloby si nechal vypracovat znalecký posudek

na určení ceny nemovitostí a to, že se ceny nemovitostí na základě vypracovaných znaleckých posudků v závěru lišily, nelze přičítat žalobci k tíži. Soud dále povinnost k náhradě nákladů řízení žalobci uložil pouze žalované a nikoliv vedlejší účastníci, neboť přihlédl k poměru účastenství dle § 140 odst. 1 věta druhá o. s. ř., kdy bylo prokázáno, že nesprávného úředního postupu, v důsledku kterého vznikla předchůdkyni žalobce škoda, se dopustil rejstříkový soud a v důsledku tohoto nesprávného úředního postupu vznikla škoda. Zároveň však soud vedlejší účastníci nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci byl úspěšný žalobce a nelze jí přiznat náklady proti účastníkovi, na jehož straně vystupovala, resp. proti žalované, navíc za předpokladu, kdy účastník, na jehož straně vystupovala, nebyl úspěšný.

47. Náklady žalobce jsou představovány náklady za právní zastoupení ve výši 1 158 732 Kč. Odměna advokáta byla určena dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), když advokát dle ust. § 7 bod 6 [„...tarifní hodnota pro stanovení výše nákladů řízení, stanovená podle § 142 odst. 3, se stanoví z přisouzené částky, nikoliv z částky žalované (NS 25 Cdo 3974/2015). Případné přecenění výše předmětu sporu (za předpokladu úspěchu v základu sporu) nejde pak žalobci ani ke škodě, ani ku prospěchu.“ (viz komentář k § 142 odst. 3 o. s. ř. dostupný na www.beck-online.cz)] a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) advokátního tarifu vykonal 25 úkonů právní služby á 35 820 Kč, tj. 895 500 Kč, spočívající v
- převzetí a přípravě zastoupení,
 - písemném podání ve věci samé,
 - vyjádření se k výzvě soudu dne 16. 5. 2011,
 - vyjádření k odvolání ze dne 30. 11. 2014,
 - otázky na znalce (podání ze dne 12. 11. 2015),
 - podání ze dne 11. 4. 2017,
 - podání ze dne 17. 4. 2018,
 - účasti na jednání
 - i. dne 3. 12. 2012,
 - ii. dne 18. 3. 2013 od 14:10 hod do 16:15 hod (tedy 2 úkony právní služby),
 - iii. dne 21. 5. 2013,
 - iv. dne 11. 2. 2014,
 - v. dne 20. 5. 2014,
 - vi. dne 5. 12. 2014,
 - vii. dne 24. 2. 2015,
 - viii. dne 18. 9. 2015,
 - ix. dne 20. 7. 2017,
 - x. dne 10. 10. 2017,
 - xi. dne 5. 12. 2017,
 - xii. dne 21. 12. 2017,
 - xiii. dne 25. 1. 2018,
 - xiv. dne 25. 8. 2020,
 - xv. dne 9. 2. 2021,
 - odvolání proti rozsudku ze dne 1. 2. 2018,
 - odvolání proti doplňujícímu usnesení ze dne 14. 12. 2020.

Dále dle § 7 bod 6, § 11 odst. 2 písm. c), f) advokátního tarifu vykonal tři půlúkony právní služby á 17 910 Kč, tj. 53 730 Kč, spočívající v účasti na jednání soudu dne 1. 2. 2018 a účasti na jednání soudu dne 9. 3. 2021, při nichž došlo pouze k vyhlášení rozsudku, a odvolání proti usnesení o rozhodnutí o částečném osvobození žalobce od soudních poplatků. K odměně advokáta dále náleží paušální náhrada hotových výdajů advokáta za každý z 28 vykonaných právních úkonů 300 Kč, tj. 8 400 Kč, dle ust. § 13 odst. 4

advokátního tarifu. Soud dále advokátovi přiznal dle ust. § 137 odst. 3 o. s. ř. daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z jeho odměny a náhrad hotových výdajů (957 630 Kč), tj. 201 102 Kč.

48. Právní zástupce žalobce požadoval ve svém podání ze dne 8. 3. 2021 náhradu za 36 úkonů právní služby, k čemuž soud uvádí, že tímto návrhem není soud vázaný, nicméně se k nepřiznaným odměnám za právní úkony vyjádřil. Soud žalobci nepřiznal náhradu za právní úkon spočívající v předběžném uplatnění nároku dle § 31 odst. 4 OdpŠk. Dále soud nepřiznal odměnu za právní úkon „řízení o opravném prostředku“ ze dne 19. 8. 2014, 28. 2. 2019 a 7. 5. 2020, neboť k tomuto úkonu nedošlo. Dále soud nepřiznal odměnu za podání ze dne 16. 9. 2015, neboť sice žalobce reagoval na výzvu soudu, nicméně byl vyzván k doplnění své žaloby a tento úkon tak není účelně vynaloženým nákladem, neboť tvrzení učiněná v tomto podání měl učinit již v žalobě. S tím souvisí i nepřiznání odměny za podání ze dne 16. 9. 2015, neboť žalobce reagoval na výzvu soudu učiněnou během jednání dne 20. 7. 2017, k doložení důkazů, což ovšem měl žalobce učinit již v žalobě samé, stejně tak podání ze dne 17. 10. 2017. K podání ze dne 12. 11. 2015, podané u soudu dne 13. 11. 2015, soud uvádí, že odměnu za tento úkon nepřiznal, neboť žalobce dne 12. 11. 2015 k soudu podal otázky na znalce a tedy své vyjádření podané dne 13. 11. 2015 měl učinit spolu s podáním obsahující otázky na znalce, navíc podání doručené dne 13. 11. 2015 neobsahuje žádná nová tvrzení. Za podání ze dne 22. 1. 2018 a 9. 3. 2021 soud právnímu zástupci žalobce nepřiznal odměnu, neboť závěrečný návrh žalobce přednesl na jednání soudu a za to mu již odměna přiznaná byla. Odvolání proti usnesení obsahující výzvu na zaplacení soudního poplatku soud odměnu nepřiznal, neboť proti usnesení odvolání nebylo přípustné a nejde tak o účelně vynaložené náklady, navíc soud přiznal odměnu za žádost o osvobození od soudního poplatku.
49. Lhůtu k plnění náhrady nákladů řízení i nároku samotného stanovil soud v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř., když je třeba brát ohled na potřebu žalované čerpat finanční prostředky ze státního rozpočtu.
50. Soud usnesením ze dne 11. 1. 2016, č. j. 17 C 16/2011 – 184, vyzval žalovanou ke složení zálohy na znalecký posudek ve výši 15 000 Kč, což učinila dne 29. 1. 2016. Soud znalci vyplatil odměnu za vypracování znaleckého posudku ve výši 6 960 Kč a znalečné za účast na jednání soudu dne 20. 7. 2017 ve výši 700 Kč, tedy celkem odměnu ve výši 7 660 Kč. S ohledem na to, že žalované byla uložena povinnost k náhradě nákladů řízení (§ 142 odst. 3 o. s. ř.), soud odečetl odměnu znalce ze složené zálohy (15 000 – 7 660) a zbytek zálohy žalované vrátil (výrok IV.).
51. Usnesením ze dne 18. 11. 2015, č. j. 17 C 16/2011 – 181, byl žalobce vyzván ke složení zálohy na znalecký posudek ve výši 4 000 Kč, což učinil dne 30. 11. 2015. S ohledem na to, že byl ve sporu plně úspěšný, co se nákladů řízení týká, soud mu složenou zálohu vrátil výrokem V. rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, má oprávněný právo domáhat se plnění uložené povinnosti návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekučním návrhem.

Praha 9. března 2021

Mgr. Kateřina Pelišová v. r.
soudkyně